

la valència d' el flaco

Fotografies de
José García Poveda

Centre Cultural La Nau
Universitat de València
Sala Acadèmia
11/05_27/08/2017

L'exposició *La València d'El Flaco*, organitzada pel Vicerectorat de Cultura i Igualtat i presentada al Centre Cultural La Nau, es compon de més de tres-centes fotografies i fotomuntatges, comprèn el paisatge urbà singular, desenvolupat entre els significatius anys de 1980 i 2004, i s'articula des de quatre seccions: Cultura, Ciutat, Política i Nit.

A diferència de *Les ciutats invisibles* d'Italo Calvino, El Flaco no inventa cap espai, ni imagina un altre lloc que no siga el present. No crea tampoc un poemari de retrats seqüencials. La ciutat no és un somni, però comparteix amb Calvino la reflexió de la frase final del llibre: "cercar i saber reconèixer qui i què, enmig de l'infern, no és infern, i fer-lo durar, i donar-li espai".

El projecte que presentem des de la Universitat de València té una morfologia quasi polièdrica, amb diverses arestes vinculades als processos de la ciutat i de la vida de la seua diversa gent. El relat urbà estaria mancat d'ànima sense les persones. La ciutat no té sentit sense la seua gent, i ací entra a sac aquell entomòleg d'espècimens humans, de totes les categories possibles; el fotògraf del carrer, podria dir-se, en la contemplació de les seqüències valencianes; les colles d'amics que es retraten en equip; i també els transeünts solitaris; la solitud, la jungla de l'asfalt.

Des de la Universitat de València i a través d'aquest projecte volem mostrar el nostre reconeixement a la tasca testimonial d'El Flaco com a narrador i guardià d'aquells relats. La valoració del seu treball durant aquestes tres últimes dècades implica també reconèixer els protagonistes i faedors de la història cultural de València.

el flaco

la valència d'

La exposición *La València d'El Flaco*, organizada por el Vicerectorat de Cultura i Igualtat, y presentada en el Centro Cultural La Nau, se compone de más de trescientas fotografías y fotomontajes, comprende el paisaje urbano singular, desarrollado entre los significativos años de 1980 y 2004, y se articula desde cuatro secciones: Cultura, Ciudad, Política y Noche.

A diferencia de *Las ciudades invisibles* de Italo Calvino, El Flaco no inventa ningún espacio, ni imagina otro lugar que no sea el presente. Tampoco crea un poemario de retratos secuenciales. La ciudad no es un sueño, pero comparte con Calvino la reflexión de la frase final del libro: "buscar y saber reconocer quién y qué, en medio del infierno, no es infierno, y hacer que dure, y dejarle espacio".

El proyecto que presentamos desde la Universitat de València tiene una morfología casi poliédrica, con diversas aristas vinculadas a los procesos de la ciudad y de la vida de sus gentes. El relato urbano carecería de alma sin las personas. La ciudad no tiene sentido sin su gente, y aquí entra a saco ese entomólogo de especímenes humanos, de todas las categorías posibles; el fotógrafo de la calle, podría decirse, al contemplar las secuencias valencianas; las collas de amigos que se retratan en equipo; y también los transeúntes solitarios; la soledad, la jungla del asfalto.

Desde la Universitat de València y a través de este proyecto queremos mostrar nuestro reconocimiento a la labor testimonial de El Flaco como narrador y guardián de aquellos relatos. La puesta en valor de su trabajo durante estas tres últimas décadas, implica también reconocer a los protagonistas y hacedores de la historia cultural de Valencia.

www.uv.es/cultura